

ПРОГРАМ КАНДИДАТА ЗА ИЗБОРНОГ ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
СУДИЈЕ СРЂАНА САВИЋА

Поштоване колегинице и колеге,

Устав дефинише Високи савет судства као независан и самосталан орган, који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија. Изборни чланови Савета из реда судија у њему чине већину и самим тим, у њиховим рукама налази се кључ за решавање свих питања из надлежности Високог савета судства, што представља велику обавезу и одговорност. Они боље од осталих чланова Савета познају проблеме са којима се судови и судије сусрећу у свом раду, те су у позицији да на њих јасно укажу и да на њиховом решавању инсистирају, а у оквиру надлежности овог колективног органа. Изборни чланови Савета из реда судија долазе из судова и у њих се по истеку мандата враћају, због чега су заинтересовани да се сва питања из надлежности Савета решавају у интересу професије и судијског позива. Свестан сам да ћу, када ми укажете поверење, бити један од једанаест чланова овог колективног државног органа, што није препрека да се, као изборни члан Савета из реда судија, првенствено залажем за:

1. Побољшање положаја судија, што је предуслов за кадровско оснаживање правосуђа, привлачење најквалитетнијих младих правника у правосуђе и битан сегмент гаранција независности и достојности судија, као носилаца јавних функција којима је забрањено друго пословно ангажовање;
2. Напредовање најбољих судија по резултатима рада у више судске инстанце;
3. Побољшање услова у којима судије раде, као предуслова за остваривање бољих резултата рада, али и очување угледа суда и судијске функције;
4. Увођење јасних критеријума по којима председници судова треба да поступају у случају потребе да се судији мења правна област у којој поступа, као и општих критеријума по којима би се одлучивало да ли таква потреба у суду постоји;
5. Одређивање потребног броја судија у држави, али и броја судија по судовима, првенствено поштујући потребу равномерне оптерећености судија бројем предмета у раду, при чему основни критеријум мора бити број предмета у раду;
6. Предузимање оних акција и мера које би за циљ имале утицај на формирање друштвене климе у којој се судски процеси који су у току неће јавно коментарисати, а судије излагати медијском линчу. Потребно је дефинисати комуникациону стратегију судова, у оквиру које би се посебно ојачала улога портпарола суда. У складу са циљем проширења заштите обима људских права,

постоји обавеза државе, као и њена одговорност, да обезбеди услове за несметано вођење судског поступка. Европском конвенцијом о људским правима гарантовано је право на правично суђење које грађанима обезбеђује, између осталог, суђење од стране непристрасног суда, а познато је у пракси Европског суда за људска права да јавно коментарисање судских поступака представља индиректан притисак на суд. Из досадашње праксе Европског суда за људска права може се закључити да је свака држава дужна да у свом законодавству нормира одговоран и савестан рад средстава информисања, те да осигура да средства информисања својим извештавањем не креирају околности које би биле противне начелу правичног суђења, које, између осталог, подразумева и претпоставку невиности;

7. Предлагање оних кандидата за судије Уставног суда, који су се у својој радној каријери доказали као борци за строго поштовање устројеног правног поретка;
8. Активну улогу Високог савета судства у евентуалним уставним реформама, где високи орган судске власти не би смео бити пасивни посматрач таквих реформи, већ будан чувар уставних гаранција државе утемељене на владавини права и подели власти на извршну, законодавну и судску, а у оквиру реформи јачање и продубљивање свих облика независности судства, уз искључивање политичког утицаја кроз институционална решења избора судија, председника судова, проширивање судијског имунитета, те проширивање надлежности Високог савета судства, измене његове структуре и броја чланова;
9. Инсистирање на томе да промене основних материјалних и процесних прописа морају бити спровођене увек веома пажљиво, темељно и увек уз правовремену стручну јавну расправу, како не би долазили у ситуације честих и недовољно промишљених измена закона, што производи правну несигурности и неретко несклад у правном поретку. Инфлација прописа и измене постојећих не смеју бити саме себи циљ, лишени осећаја за спроводљивост њихових решења у пракси;
10. Инсистирање на томе да се уважава мишљење струке испољено и у ванинституционалним оквирима, односно оно мишљење које долази и из недржавног сектора, пре свега мишљења и ставова струковних судијских удружења;
11. Чешће формирање повремених комисија, састављених од судија, које би пратиле и вршиле анализу примене основних процесних закона које судови примењују у

судској пракси, све у циљу благовременог иницирања измена или допуна одређених законских решења;

12. Обогаћивање и проширивање програма обуке за судије и запослене у судовима. Потребно је ојачати улогу Високог савета судства у креирању програмске оријентације Правосудне академије, када је у питању обука и стручно усавршавање судија.

Повезаност изборног члана Савета и колега које су га бирале не престаје завршетком избора. Она обавезује члана да ослушкује и слуша мишљење својих колега о свим питањима о којима Савет, у оквирима својих надлежности, одлучује или може да утиче.

С поштовањем,

У Новом Саду, 01.12.2015. године,

Срђан Савић,
судија Основног суда у Новом Саду,
кандидат за члана ВСС седнице свих судија Основног суда у Новом Саду